

paljo rahha nende eest, ja omma poja hea  
nou lãbbi rikkaks mehheks.

Wimaks, kui ta ärra surri, jäi Zürri  
perremehheks, ja wottis Miad naeseks, se  
pãrrast et nemmad ollid lapsesf sadik teine  
teist armastanud, ja mõllemad head inni-  
messed ollid. Nemmad piddasid ühtmeelt,  
said teine teisega wägga hästi toime, kas-  
watasid omma lapsi Zummala kartuses, ja  
juttustasid neile saggedaste sest saksa omast,  
mis nende rikkuse hallikaks olli sanud.

## R o s s i l a n e.

Siin on wina! ütles Laes omma poja  
wasto, kui ta kois tulli. Lãhheme nüüd  
Kossima.

Poeg. Miks nenda nobbeste? sa  
polle jo weel ühtegit sest lausunud.

Issa. Agga saggedaste se peäle mõt-  
lenud, sest ise on jubba kaks aasta, et so

emma on ärrasurnud, ja et perrenaene,  
mitte perres ep olle.

Poeg. Ja ommeti on keik tõ tehtud,  
ja keik wiisi pãrrast olnud, Kudo andis  
meile mitte tunda, et perrenaene wajak olli.

Issa. Woib kũl olla, agga Kudo  
on ikka wõras: kes Zummal teab, kui  
kõua ta perresse jääb.

Poeg. Ta jääks kũl siis ikka perres-  
se, kui ma tedda naeseks wottaksin.

Issa. Sedda ka ühtegit! Kudo on  
üks hea laps, agga waene laps, temmal  
ep olle muud ühtegit, kui agga se, mis min-  
na ollen temmale annud. Waat seäl on  
selle rikka Mardi tüttar Liso, kui sa tedda  
naeseks wottad, siis saad sa temmaga hob-  
bosed, lambad, lehmad, rahha, ja se tul-  
leb meitele abbbiks.

Poeg. Armas issa! se woib kũl olla,  
agga ma ei tunne tedda mitte, kuidas ma  
woin tedda armastada: Ja kui ma Woif-  
sin tedda sallida, siis ma tea mitte, kui